

ה"ת 24237/03/18 - מוסטפא היבי, סבטלנה שרבן, מרינה ירוסלמינסקי נגד משטרת ישראל - תחנת נהריה

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 24237-03-18 היבי ואח' נ' משטרת ישראל - תחנת נהריה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים
1. מוסטפא היבי
2. סבטלנה שרבן
3. מרינה ירוסלמינסקי
נגד
משיבים
משטרת ישראל - תחנת נהריה

החלטה

הבקשה להחזרת תפוסים ותגובת המשיבה

1. בפני בקשה להחזרת התפוסים שנתפסו בשלוש הזדמנויות בעסקים המשמשים על פי החשד לניהול הימורים לא חוקיים באינטרנט וזאת בהתאם לסעיף 34 ו - 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב] התשכ"ט - 1969 (להלן: "הפקודה").
2. מהבקשה עולה כי המבקש 1 היה עד שלהי חודש אוגוסט 2017 בית עסק שנועד לעסק שירותי גלישה באינטרנט ברחוב הגעתון 19 בנהריה. בשלב מאוחר יותר ולאחר שהוגבל השימוש במקום מכוח צו שניתן לפי חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת עבירות, המבקש 1 סגר את העסק והעביר פעילותו למושכר שברחוב לוחמי הגטאות 13 בנהריה. המבקשת 2 הועסקה על ידי המבקש בזמן הרלוונטי לשני החיפוש בשני בתי עסק אלה. המבקשת 3 אף היא הועסקה בזמן הרלוונטי למועדי החיפוש בשני בתי העסק.
3. הבקשה שהוגשה על ידי המבקשים מתייחסת לארבעה חיפוש שנתפסו ב - 13.8.17 ו - 15.8.17 בבית העסק ברחוב הגעתון 19 בנהריה ולגביהם עותרים המבקשים להשבת מלוא התפוסים מכוח סעיף 35 לפסד"פ ושניים אחרים נערכו ביום 12.11.17 וביום 13.1.18 בעסק שברחוב לוחמי הגטאות 13 בנהריה ולגביהם עותרים המבקשים להשבת התפוסים מכוח סעיף 34 לפסד"פ.
4. עוד מציינים המבקשים כי מרבית הרכוש שנתפס שייך למבקש 1 וכי הבקשה הוגשה גם על ידי המבקשות 2 ו - 3 מאחר ושתיהן נחקרו בתיקים שנפתחו בעקבות החיפוש והיות והן אלה המופיעות כ"מעורבות" בתיק במאגרי המשטרה.
5. מהבקשה עולה כי ביום 13.8.17, נערך חיפוש בבית העסק שברחוב געתון 19 בנהריה ונתפסו 7 כונני מחשב,

3940 ל' במזומן, DVR , מחשב נייד מסוג HP ששיך למבקשת 3 ובקר שליטה ומפתחות בית העסק. המבקשים טוענים כי בחלוף 6 חודשים וככל שתיק החקירה נגנז, הרי שיש להורות על השבת מלוא התפוסים לידי המבקש ועל השבת המחשב הנייד לידי המבקשת 3 היות ומדובר במחשב פרטי שלה שאינו קשור לפעילות בית העסק.

6. מהבקשה עולה כי ביום 15.8.17 נערך חיפוש בבית העסק הנ"ל ועל רקע חשדות דומים נתפסו 6 כונוי מחשב, בקר שליטה, DVR, מפתחות בית העסק וכן סך של 960 ל' במזומן. בעקבות החיפוש, נפתח תיק חקירה 363347/17 שבו נחקרה המבקשת תחת אזהרה בחשד לארגון משחקים אסורים. נטען כי המבקשת דחתה את החשדות וטענה כי העסק משמש לצורכי גלישה באינטרנט בלבד. עוד ציינה המבקשת את שמו של המבקש 1 כבעלי המקום ואולם לא זומן לחקירה. גם תיק זה למיטב ידיעת המבקשים נסגר. לפיכך מבקשים המבקשים להשיב את התפוסים.

7. המבקשים טוענים כי די בעובדה שחלפו 180 יום מיום תפיסת המוצגים ללא שהוגש כתב אישום וללא שנתבקשה הארכה להמשך החזקת התפוסים, כדי להביא להשבתם המידית של התפוסים לידי המבקש.

8. עוד מציין המבקש 1 כי כנגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירה של עיסוק בעסק ללא רישיון בהתייחס לפעילות העסק ברחוב הגעתון 19 בנהריה ואולם כתב האישום התייחס לתיק משטרה אחר. כמו כן צוין בבקשה כי במסגרת אותו תיק הסכימה המדינה על השבת מלוא התפוסים שנתפסו בחיפוש שנערכו בבית העסק בתאריכים 21.8.17 ו- 28.6.17.

9. בנוסף, צוין בבקשה כי ביום 12.11.17 נערך חיפוש בבית העסק שברחוב לוחמי הגטאות 13 בנהריה וכי במהלך החיפוש נתפסו 3 מארזי מחשב, בקר שליטה וכסף מזומן בסך של כ- 710 ל'. בעקבות כך, נחקרה המבקשת 3 תחת אזהרה בחשד לארגון ו/או ניהול משחקים אסורים. היא הכחישה את החשדות המיוחסים לה וציינה את שמו של המבקש 1 כבעלי המקום ואולם הוא לא זומן לחקירה.

10. בחלוף פחות מחודשיים, נערך חיפוש נוסף ביום 3.1.18 על רקע אותן חשדות ובמהלכו נתפסו 6 מארזי מחשב, סך של 2,450 ל' במזומן, DVR ובקר שליטה. חיפוש זה נערך במהלך שהותה של המבקשת 2 במקום והיא נחקרה תחת אזהרה והצביעה על זהותו של המבקש 1 כבעלי המקום, למרות האמור, המבקש 1 לא זומן לחקירה.

11. לטענת המבקשים ככל שהחיפוש נערכו שלא על פי צו שיפוטי, יש בכך כדי לפסול את כל הליך החיפוש והתפיסה לאור הוראת סעיף 25 לפסד"פ ובהיקש מדוקטרינת הפסילה הפסיקתית.

12. המשיבה הגישה תגובה ובה טענה כי המבקשים טוענים כי במסגרת תיק חקירה פל"א 363347/17 ותיק שמספרו 360406/17 בוצעה פעילות של המשיבה כנגד בתי עסק ברחוב הגעתון 13 ו- 19 בנהריה אשר שימש על פי החשד להימורים לא חוקיים באינטרנט ועל פי החלטת בית משפט נסגר. זאת ועוד, על פי הבקשה, בתיקי פל"א 501287/17 ו- 4637/18 בוצעה פעילות של המשיבה כנגד בתי עסק ברחוב לוחמי הגטאות 13 אשר שימש על פי החשד להימורים לא חוקיים באינטרנט. מחומר החקירה המצוי בתיק עולה חשד כי העסק משמש להימורים באינטרנט וזאת על פי בדיקת חוקר מחשבים מיומן אשר ביצע בדיקות במחשבים אשר נתפסו בבית העסק. לאור האמור, מתנגדת המשיבה להשבת התפוסים.

13. בדיון שהתקיים בפני ביום 9.4.18 חזרו הצדדים על טענותיהם. ב"כ המבקשים טען כי לדבי שני החיפוש ותוצרתם מיום 13.8.17 ו- 15.8.17 הרי שכל של הוגשה כל בקשה להארכת מועד ולא הוגש כתב אישום כנגד המבקשים הרי שיש להורות על השבת התפוסים לבעליהם. זאת ועוד, לגבי שני החיפוש ב-12.11.17 וכן 3.1.18 הרי שהמחוקק קצב תקופה מקסימלית ולא מינימלית וכי ככל שלא מתקיימת כל פעולה חקירתית הרי שאין מקום להמשיך ולהחזיק בתפוסים וזאת גם אם יקבע כי יש חשד סביר לביצוע עבירה ולתפיסת התפוסים.

14. ב"כ המשיבה טען כי לגבי התיק בו נערך חיפוש ביום 3.1.18 הרי שבתיק החקירה יש חוות דעת הקושרת את המבקשים לביצוע עבירה של החזקת מקום להימורים אסורים. לגבי החיפוש שבוצע ביום 12.11.17 הרי שמדובר באותו מקום שלכאורה שימש להפעלת משחקים אסורים. לגבי התיקים האחרים בהם בוצעו חיפושים בחודש אוגוסט 2017 טען ב"כ המשיבה כי אכן בתיק אין כל בקשה להארכת מועד החזקת התפוסים וכי תיקי החקירה נסגרו מעילה של חוסר עניין לציבור. זאת ועוד, ביקש ב"כ המשיבה במעמד הדיון להורות על ארכה להגשת בקשה מתאימה.

דיון והכרעה

15. לאחר שעיינתי בתיקי החקירה, שמעתי טענות הצדדים ועיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ המבקשים, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל בחלקה.

16. סמכותה של המשטרה לתפוס חפצים, מוסדרת בהוראות סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן - הפקודה). סמכות זו משתרעת על מגוון "עילות תפיסה" ובהן אף על חפץ "שעשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה", או כי "באותו חפץ נעברה...עבירה".

המקור לסמכות שמירת התפוסים מצוי בסעיף 33 לפקודה הקובע כי:

"נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט"

המקור לסמכות לשחרור התפוסים מצוי בסעיף 34 לפקודה הקובע כי:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח מישנה או בדרגה גבוהה מזו, דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט השלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת, כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

זאת ועוד, סעיף 35 לפסד"פ קובע כי :

"אם בתוך שישה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש כתב

אישום בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית המשפט השלום, על פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".

17. בבש"פ 342/06 **חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מ"י** נידונה השאלה מה הם המצבים והתנאים שבהם ראוי לעשות שימוש בסמכות שחרור התפוסים ומה הם השיקולים שיש לשקול. במקרה זה נידונה הזכות הבסיסית של אדם לקניינו. וכך נאמר על ידי כבוד השופטת פרוקצ'ה:

"בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לקניין, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות. שיקולי האיזון הנדרשים לעניין פגיעה בחירות האישית של נחקר או נאשם אינם בהכרח זהים לאלה החלים באשר לפגיעה בזכות הקניין, בשל עוצמתם השונה של זכויות יסוד אלה במדרג זכויות האדם. עם זאת, קווי הבחינה ומסגרת הניתוח החוקתי דומים אלה לאלה, בשל התכלית המשותפת העומדת ביסוד חובת האיזון: להגביל את מידת הפגיעה באדם - הן בגופו והן ברכושו, עד למינימום ההכרחי הנדרש להשגת האינטרס הציבורי. כך הוא לעניין מעצר אדם, וכך הוא לעניין תפיסת חפצים בטרם נשפט והורשע (בש"פ 537/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(3) 355, 405, 427-8; דנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(4) 589, 649.

18. נקבע בהלכה הפסוקה כי לא הרי קיומה של עילה לתפיסת חפץ, בהכרח כדין המשך ההחזקה בו בידי המדינה (בש"פ 6689/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פד"י נד(2) 464, 471). גם אם התקיים מקור סמכות לתפיסת חפץ מלכתחילה, אין בכל מקרה עילה מתחייבת להמשך החזקתו בידי הרשות בטרם נסתיימו ההליכים המשפטיים. נדרשת אפוא בדיקה האם נמצא "אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי בין האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח המדינה ביחס לחפץ, לבין זכותו של הפרט לממש את זכויותיו לגבי החפץ גם אם מימוש זה עשוי להיות כפוף למגבלות".

19. בעניינו, לגבי שני החיפוש שנתפרסמו בחודש אוגוסט 2017 הרי שאין מחלוקת כי תמה התקופה הקבוע בחוק להחזקת התפוסים ולא הוגש כתב אישום ואף הוצהר על ידי המשיבה כי התיקים נסגרו מחוסר עניין לציבור. נטען, כי התיקים המאוחרים שנפתחו בעקבות החיפוש ותפיסת מוצגים האחרים, יש בהם כדי עילה לפתיחת החקירה שנסגרה ואולם כאמור הרי שלא הוגשה כל בקשה להארכת מועד להחזקת התפוסים והמשיבה לא הצביעה על כל נימוק שיסביר הימנעותה מהגשת בקשה שכזו. ביום 13.8.17 נחקרה המבקשת 3 תחת אזהרה ושחררה בתנאים. המבקש לא נחקר כלל ולא נעשה כל מאמץ לזמנו לחקירה. כמו כן, לאחר שעיינתי בתיק החקירה לא ראיתי כי יש אסמכתא כל שהיא לפתיחת החקירה מחדש לגבי תיקים אלה. גם לגבי האירוע מיום 15.8.17 הרי שהמבקשת 2 נחקרה באזהרה ושחררה בתנאים ובמקרה זה לא זומן המבקש 1 לחקירה ולא מצאתי בתיק החקירה כל אסמכתא כי נעשו פעולות כלשהן בעניין זה.

20. המשיבה לא נקטה בשום פעולה על מנת להמשיך את החקירה או על מנת לקבל אישור בית המשפט להמשך החזקת התפוסים תוצאי החיפוש שנתפרסמו ביום 13.8.17 ו - 15.8.17 וקפאה על שמריה. לפיכך התוצאה המתבקשת היא השבת התפוסים שנתפרסמו ביום 13.8.17 ו - 15.8.17 לבעליהם כמפורט בבקשה.

21. לא כך הוא הדבר לגבי התפוסים שנתפרסמו במסגרת החיפוש שנערך ביום 12.11.17 (פל"א

501287/2017) וחיפוש מיום 3.1.18 (פלא 4637/18) .

לאחר שעיינתי בתיקים שהוגשו לעיוני הרי שמדובר בחקירה שמתנהלת ויש לאפשר למשיבה להמשיך ולבצע את החקירה לאחר שעד כה נאספה תשתית ראייתית לכאורית התומכת בחשדות כנגד המבקשים וקיים אינטרס ציבורי מובהק לסיים את החקירה ולאסוף את הראיות.

ב"כ המבקש טוען כי ככל שיש מקום להחזקת התפוסים הרי שניתן להשיג מטרת התפיסה באמצעים חלופיים שפגיעתם בזכויותיהם של המבקשים פחותות. העיקרון המנחה הוא איזון זכותם הקניינית של המבקשים אל מול האינטרס הציבורי כי המשטרה תוכל לבצע חקירה ולאכוף החוק תוך שימוש באמצעים אותם הקנה לה המחוקק (תפיסה, החזקה, חילוט וכדומה). לאחר שעיינתי בתיקי החקירה, אני סבורה שלא ניתן בשלב זה להשיב את התפוסים לידי המבקשים ויש לאפשר למשיבה להבטיח זכותה להציג ראיות טובות בבית המשפט ככל שיהיה צורך בכך ומשכך, ראוי לאפשר למשטרה להחזיק בחפץ גופו על מנת שניתן יהיה להציגו לבית המשפט.

22. אציין, כי ב"כ המבקשים טען בבקשה לגבי אי חוקיות החיפוש ואי קיום התנאים הנדרשים בסעיף 235 לחוק העונשין וטען כי לא נתגבשה תשתית ראייתית הדרושה לשם עמידה בתנאי הסעיף. מתיר לשוטרי לתפוס כל דבר אשר שימש לארגון או לעריכת משחקים אסורים, אולם מציב לכך תנאי והתנאי הוא כי היה לשוטרי יסוד סביר להניח כי אותו דבר שימש לארגון או לעריכת משחק.

מאחר ובעניינם של המקרים הראשונים סבורני כי על המשיבה להשיב את התפוסים, הרי שלא נזקקתי לשאלת חוקיות החיפוש ואולם אציין כי בשני המקרים הצטיידו השוטרים בצו בית משפט וכי התגבש יסוד סביר לחשש לביצוע עבירה לאחר הגעתם למקום החיפוש.

גם בעניינו של צו החיפוש שבוצע ביום 12.11.17 הרי שתפיסת התפוסים נערכה במסגרת צו של שופט ועל כן תנאיו של סעיף 235 לא חלים במקרה זה.

בעניינו של האירוע בו בוצע צו חיפוש ביום 3.1.18 הרי שעל פי חומר החקירה שהונח לפני, החיפוש בוצע לאחר שקם יסוד סביר לחשש כי במקום מתנהלים משחקים אסורים וזאת אני למדה מדוחות הפעולה מיום 3.1.18 ואשר נכתבו על ידי השוטרים שהגיעו למקום. לפיכך, הרי שאני סבורה שיש לדחות טענה זו. בכל מקרה, אנו נמצאים בשלב מקדמי של בקשה להחזרת התפוסים בטרם חלפו 180 יום לגבי שני החיפוש המאוחרים יותר ובטרם נסתיימה חקירה.

לפיכך, אני דוחה טענה זו של המבקשים.

סופו של דבר

לאור כל האמור ולאור קביעותי, לאחר שקראתי החומר המצוי בתיק החקירה, בהתחשב בטיב התפוסים והעובדה כי החקירה טרם הסתיימה לגבי שני התיקים המאוחרים שנפתחו, הריני מורה כדלקמן:

1. המשיבה תחזיר לידי המבקשים את התפוסים שנתפסו ביום 13.8.17 וכן 15.8.17 בהתאם למפורט בבקשת המבקשים. ככל שהחומר הגולמי והנתונים המצויים במחשבים לא הופקו, תהיה רשאית המשיבה לעשות כן בטרם השבת התפוסים. לפיכך אני מעכבת החלטה בעניין זה עד ליום 26.4.18.
2. בעניין התפוסים שנתפסו ביום 12.11.17 וכן 3.1.18 הרי שהם יישארו בשלב זה בידי המשיבה.
3. ככל שהמשיבה תסיים את החקירה וניתן יהיה להשיב את התפוסים למבקשים, אזי תעשה זאת המשיבה ללא דיחוי.

זכות ערעור כדין.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים .

המשיבה תוכל לאסוף את תיקי החקירה שהוגשו לעיוני ממזכירות הפלילית של בית המשפט.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ח, 22 אפריל 2018, בהעדר
הצדדים.